

NAŠA SLOGA

POUČNI, GOSPODARSKI I POLITIČNI LIST.

„Slogom rastu male stvari, a nasloga sve pokvaci“ Nar. Pal.

Predplata s poštarinom stoji 2 for., a seljake samo 1 for. za cijelu godinu. Razmerno 1 for., a seljake 50 novč. za pol godine. Izvan Carovine više poštarina. Gdje se najde najmanje 3 seljaka to su voljni, da im list šalju svaki mjesec pod jednim zavojem i imenom, davat ćemo za 10 novč. na godinu svakomu. Novci se šalju kroz poštara *Neslužbeno*. Ime, prezime i naslov. Poštu valja jasno označiti. Komu list nedođe na vrijeme, neka to javi odpravništvo u otvorenu plamu, za koje se ne plaća nikakva poštarina. Napisav izvana *Reklamacija*. Ako list prima i drži, ako je pošten, to ga i plaća.

Izlazi svaki 1. i 16. dan mjeseca.

UREDNIŠTVO I ODPRAVNIŠTVO

nalazi se
Coria Stadlön N. 12.

Plama se šalju plaćene poštarine. Vestil, dopisi i drugi spisi štampaju se il u cijelosti il u izvadku, naime prema svojoj vrijednosti i smjeru ovoga lista. Nepodpisani se dopisi neupotrebljuju. Osobna napadanja i čisto aukromne stvari nenalaze mjesta u ovom listu. Priobdona se plama štampaju po 15 novč. svaki redak. Oglasi od 8 redaka stoje 60 novč. a svaki redak svuđe 25 novč. il u slučaju opetovanja po što se pogoda oglašiti u odpravništvo. Dopisi se nevrataju. Uredništvo i odpravništvo, osim izvanrednih slučajeva, nedoplaćaju, nego putem svoje *Listnice*.

Poziv na predplatu.

Molimo sve naše p. n. predplatnike, da nam predplatu za drugo poluljetje čim prije poslati izvole.

Preporučamo ujedno što vruće svim onim našim predplatnicima koji nam zbog duguju za ovu ili prošlu godinu, da odmah učine svoju dužnost, da uzmognemo ovaj pučki list bez skrbi neovisno i neustrasivo ravnati i uredjivati.

U Trstu, 1. Oktobra 1883.

Uredništvo.

Bratovščina hrv. ljudi u Istri.

Za koji mjesec biti će tomu deset godina što se u našem dišnom Kastvu počelo ozbiljno raditi oko osnutja dobrotvornog društva, kojemu bi bio zadatak, sakupljati dobrovoljne priloge za njemu podupirati siromašnu potrebu se istarsku mladož hrvatskog porijekla. Nekolicina naših rodoljubah sastu se u provizoričan odbor, koji je razposlao širom hrvatskoga roda „*Proglas hrvatskomu narodu i svakomu prijatelju pučkoga napredka*“, u kojemu im iziđe osobito dvie zaprieko, radi kojih se hrvatski narod Istro „jedva kao malo doto“ oda sna budi a ne žive „život naroda dostojan.“ To su zaprieko poglavito, da po gradovih istarskih, gdje imado prilike za školu, malo ima čistog i nepokvarenog našeg roda i drugo, da je hrvatski narod Istro većinom seljak, koga slabe ljetine ubijaju a protu-narodne spletke i osnove otudjuju od domaćeg ognjišta i materinskog jezika.

Osnovateljni odbor voli nadalje u svojem proglašenju doslovce: „da u društvu uzmognemo postići čega pojedinci nemogu, t. j. da pomognemo kmetom u Istri izučiti si decu u raznih strukah ljudskog znanja, u toj čisto rodoljubnoj nameri namislili smo mi podpisani u društvu više prijateljah, da se osnuje društvo pod imenom: »Bratovščina hrvatskih ljudi u Istri.«

Osnovateljni odbor izradi društvena pravila te je pošalje primorskomu namjestništvu u Trst na potvrdu. Dne 17. rujna 1874 sazove odbor prvu skupštinu »Bratovščine«. Tim danom stupio je hrvatski narod Istro u svoj preporodjaj. Od toga dana stala se živahnije micati šaka hrvatskih rodoljubah Istre, nemareći za paklenske spletke protivnikah narodnih, pouzdajući se najvećma u vlastite sile i u pomoć jednokrvna nam braće.

I danas se rado sjećamo onog valebnog trenutka, kad je pred božjim žrtvenikom zapjevao naš nezaboravni starina preč. G. Vlah: »Pridi duše presveti« a mi mu iz dubie

duše odgovorismo: »Pošalji s nebes zarju svieta tvojega« moleći ga pobožno, da nam umije što je nečisto, uvlazi što je suho, zacijeli što je ranjeno, prigne što je tvrdo itd. Ta u nas bijaše još tada posvo tamno, sve nečisto, suho i ranjeno. Naša vruća molitva bijaše uslišana, jer smo u tih prošlih deset godinah pomoću bratovščine mnogu suzicu osušili, ranicu zacijelili a zraka narodne prosvjeto utrla si put u mnogi do tada zabitni, nečisti i nepriступni kutić.

Već kod prve skupštine javio je veselim liom tajnik, da je u kratko doba narasla imovina bratovščine na skoro 1000 for. Čuli smo kolikim su uzhitom naši prvaci u Istri i širom hrvatske domovine pozdravili našu miljenicu, Netko njoj nazivao »božji blagoslov, drugi božju pomoć« a svi skupa želili najbolji uspjeh.

Odmah pri osnutku samog društva postavljao je odbor najbolju nadu na uspjeh u revnost i točnost povjerenikah, koji su imali biti imenovani. Da bijaše taj nazor opravdan, pokazalo se kroz ovih deset godinah najjasnije. Gdjogod se našao koji marljivo i za stvar zauzati povjerenik—pa bilo to u gradovih ili na selu—avuda se blagodatno pokazale stopo njegovog pregnuća. Nije se dakle čuditi što se je i kod odborskih sjednica i na glavnih skupštinah odboru proporučivalo, da imenuje poštene, radine i za našu svotu stvar zauzete povjerenike a obično se u takvih zgodah i naznađivalo takove ljude. Imado gradovah i gradićah u pokrajinah, gdje Hrvati stanuju, odakle bilo bratovščini slabe ili nikakve podpore, dočim su često nezatni gradići ili sela svoju patriotičnu dužnost zbilja požrtvovno vršili. Uspjehu ili nuspjehu u pojedinih mjestih imademo jedino revnosti ili nemarnosti pojedinih povjerenikah pripisati.

U nepodpunih deset godinah sabrala je bratovščina skoro 5000 for. a to je ona svota, za koju je ustanovljeno u pravilih, da se imade sakupiti i tekar tada od te svote kamate siromašnim i vrijednim istarskim mladim kao podporu dieliti.

Nu odbor bratovščine nije čekao, dok se ta svota sabere, on je dielio i do sela, svake godine, kada više kada manje, kako su mu već novčana sredstva dopuščala. Glavnice nije okrajio niti za novčić, već je dielio od dobrovoljnih priloga t. j. od onoga što bi unišlo a nije u glavnicu spadalo.

U devet godinah razdijelila je bratovščina među našu učecn se mladož 2.155 for.; zaisto lepa svota za našu siromašnu pokrajinu i za još siromašniju istarske Hrvate. Ovim velikim novcem pomogla je bratovščina mnogomu mladim na noge, mnogoga je zadržala na naučih, koji

bi bio radi siromaštva ostaviti morao školu; mnogi uzdajući se u njozinu pomoć dao se na nauku. Tako rasto malo po malo broj naše inteligencije, množo se naši pobornici, odgajaju sinovi naše pokrajine, našeg jezika, koji će danas, stupiv v javan život, u boj sruiti za pravico zanomarenog nam roda a pri tom ostati ču njomu vjerni i bratovščini zahvalni do groba.

Našimi željavi, našom mukom odgojio se u Istri velik broj protivničke nam gospode a mi smo bili usiljoni osobice sakupljati i poput čelo snašati novčić do novčića, da pomoćmo svojoj sirotinji. Zemaljske stipendije ili podpore davaju se obično talijanskoj djoci; Hrvatu je dosta, da doprinaša što mu zakon pripisuje za školstvo pokrajine, za zemaljske stipendije i druge podpore a hoće li sam izškolati diete, neka pokuca na druga vrata, jer zemaljske zaklade nisu mu pristupno.

Da se tu nanešenu nam nepravdu po mogućnosti ublaži, osnovala se bratovščina, a ona—budi Bogu hvala a čast našim prijateljem—vrši jur ova desetu godinu hvalovredno svoju zadaću, polagano doduše nu postojano. Glavnica bratovščine narasla je do sada na 4884 for., dakle jošto nešto preko 300 for. pa smo postigli ono što pravila propisuju ali nipošto ono, čega istarski Hrvat treba. Sa glavnicom od 5000 for. počet će se dieliti kamati od nje, nu trebati će i nadalje sabirati i doprinašati, jer će rasti uvijek veći broj moliteljah pošto se stalno nadamo, da će naša mladož još većma u škole grnuti a nade neimo, da ćemo (pa uz najbolje ljetine) uz najpovoljnije nam političko stanje, tako naglo naše novčano stanje poboljšati moći, da nebi trebali pomoći. Svakako svota od 5000 for. sabrana kroz ovo devet godinah, liapi je novac ako se promisli, da je hrvatski narod kroz to vrijeme neprestance na crkva, spomenike, kazališta, sveučilišta, i na stotinu drugih narodnih poduzećah sabirao i doprinašao. Uzmimo jošto k tomu, da imade medju nami nemarnikah i bezdušnikah, koji pram jih je Svevišnji bogato obdarilo—za narodna poduzeća nemare, dapače se takovim smiju, — recimo napokom, da se kod svih zbirkah uvijek ista te iste osobe redaju, tad moramo zaista i sa novčanim uspjehom bratovščine zadovoljni biti.

Godinom 1884. stupa bratovščina u novo desetogodišće; ona mora sve sile napeti, da njoj djelovanje nebude manje plodonosno nego li bijaše do sada. Odbor će svoju učinit, o tom smo uvjereni, poznavajući muževe koji u njem sjede. Nu odbor, preu je on duša društvu, sam o sebi nebi mogao ništa. Njega valja, da pudupiru revno i sdušno svi članovi bratovščine,

svi njezini prijatelji, svaki komu je stalo, da se hrvatski narod Istre podigne, da se osovi na vlastite noge.

Onim koji su bratovščinu jur do sada rodoljubno podupirali, nok njim Bog plati, tko to nije do sada mogao, mogao čim prije!

Čim so mi većma u Istri i na otocih budimo, tim većma grakću na nas naši dušmani, tim većše navaljuju na naše svotinje. Mi smo dužni njihovo navalo junački dočekati i odbiti. Mi ćemo to svimi silami nastojati, nu onaj komu je do toga stalo, da se mi neprotvorimo u nišije roblju, u nišije porivalište, taj je dužan, da nam priteče u pomoć, taj nas nesmi u zdvojnoj borbi na ciedlu ostaviti, taj ne nećo i nemože goloruko i slabe pogibolji izložene ostaviti, dočim navaljuju odasvud naši neprijatelji na nas.

Hrvat je dužan — pa gdje god on bio—istarskomu »patniku« u pomoć priteći, on je zvan, da mu vida stare ruce i da nedozvoli, da mu se nove zadaju.

Hrvati i svi prijatelji naši! pružite bratovščini našoj obilnu pomoć. Pokažite i opet, da krv nije voda. Mi ćemo jednom, kad nam sinu liepsi danci, pripoviedat potomstvu, da su nam u nesolji pomogli: Bog i Hrvati.

Razprava proti „Istrii“ pred rovinjskom porotom.

(Dalje)

Ovaj na predsjednikov upit izjavlja, da nezna u koliko se izlišakah tiska »Istrii« Predsjednik: Prima g. Dr. Tamaro na sebe svu odgovornost za članak »instatori create? Dr. Boccalari: Hm... Hm... Neznam, jer hm... nemam obavijesti. Al... valjda... (Dr. Glazer mu nešto prišapne)... da prima odgovornost na sebe.

Uveden je svjedok M. Mirković, tri puta kažnjen zbog zločina a jedan put zbog prestupka.

Iza prisiege posvjedočava: Oko šest sati pos. p. 13. lipnja došli su k meni Velnić i Samelić sa drugom trojcom i izpili su oko dva litra vina.

Oko ponoći istoga dana dolazeć sa sela Grandića čuo sam korake i upitao tko je. Kapelan Velnić odgovori: da je on, župnik Samelić ležao je na kupu zemlje blizu razkrižja puta, koj vodi u Barban. Kapelan upita me tko sam i ja sam mu odgovorio. Kako rekoh samo župnik je pavaljen ležao na kupu zemlje, kapelan je stajao a Marko Kontušić sjedio. Mjesto gdje je župnik ležao jest nešto podalje od puta. Ono je ¼ ura daleko od Barbana. Kad su ona dva svećenika došla k meni, čuli su trčeviti. Niti onda, kad sam jih na putu sreo, nisam opazio da su pijani. Nisam vidio, da li se Velnić teturao. Juhj Glava: Nekoliko danah, izn 14 lipnja sjedio je M. Mirković pljuv u mojoj krcmi. Dodje k njemu pop Velnić i reče: Vi ste me od blela napravili crnim, kazali ste, da smo župnik

I ja bili pijani, Mirković odgovori: *neznam jeste li bili pijani; vi ste stajali a župnik je ležao. Velnić je potvrdio, da su bili na putu, ali da nisu bili pijani. Bili svi žedni i gladni a odmarali su se od velika puta onaj dan prevajana.*

Za tim je uveden svjedok Carlo Cleve: Dr. Stančić protiv se prisegao ovoga svjedoka, jer je on bio za istu stvar tužen kod vodnjanskoga sudišta i riešen, a tužitelj uložili su proti onoj osudi utok. Jer je dakle i svjedok upleten u ovom poslu, jer on mora biti i pisateljem upitnog članka u »Istriji« i jer je on osobni neprijatelj Semelčiću, predlaže, da se on ne zaprisegne.

Dr. Boccalari moli, da se svjedok za prisegne jer nije sumnjiv, i jer se nemože dokazati, da je Semelčić neprijatelj. Sud, temeljeći se na razlozih Dr. Stančića, nije pristupio svjedoka k prisegi.

Svjedok polaže: Govorio sam 15 lipnja sa g. Semelčićem i on mi je kazao, da je u noći medju 13 i 14 lipnja, oko ponoći ležao na razkrižju puta, ali da nije bio pijan ni on, ni Velnić. Vidio sam oba tužitelja: otiči 13. lipnja u 4 sata pos. p. iz Barbana. Marko Kontušić mi je pripovjedaao, da su se vratili kući oko dva sata lza ponoći. To je sve što znam.

Aleks. Cozzarini: Plo sam pivu u krčmi Julija Cleve, kad su onamo unišli župnik Semelčić i Velnić. Ovaj bo približi prisutnom Mirkoviću i reče: Vi ste me od biela napravili crnim; rekli ste, da smo bili pijani, a to je prisana laž.

Mirković odgovori: Da niste bili pijani, ne biste bili u onom položaju na cesti. Drugo ne znam.

Dr. Stančić hoće da razjasni stvar. Predsjednik ga upućuje, da to učini u zaključnom govoru.

Josip Grubić-Bolković polaže kako i Cozzarini.

Paškolin Pavlić: Oko 6 sati pos. p. 13 lipnja došli su k meni u selo Pavlić oba tužitelja. U pet njih nija izplli ni dva vrčica vina. *Bili su sasvim drugo nego pijani; niti su kao kud idu misliti.* Neznam koliko su drugdje pili. Mirković mi je pripovjedaao, da jh je one noći sreo na putu.

Josip Martinčić: Sat prije ponoći 13 lipnja došli su k meni oba tužitelja. U pet njih izplli su vrčice vina. *Nisu bili ni pošto pijani Govorili su sasvim trižno.* Čuo sam poslije kazati, a neznam od koga, da su jh oko ponoći vidjeli na putu.

Predsjednik pozivlje stranke, da stave svojo predloge glede svjedoka Rajka, koj radi bolosti njo došao.

Dr. Boccalari: Želi, da se Rajko svakako preslušan, jer su tužitelji kod njega izplli više (t) vrča vina.

Dr. Stančić priznaje, da su tužitelji kod ovoga pili, ali misli, da ga se može umoliti, jer nije nikakve važnosti i jer ga nije bilo ni u kući, kad su oni kod njega bili.

Anton Gašparić: Oko deset sati 13 lipnja došli su k meni župnik i kapelan. U četiri su izplli dva vrčica niti pol vrča svaki. *Nisam opazio niti u njihovom govoru niti u njihovom ponašanju nista isovanradnoga; pače oni su govorili sasvim trižno.*

Šimo Ljubić: Pol sata prije ponoći 13 lipnja pozvala me je nevjesta kući, gdje sam našao župnika i kapelana. Nevjesta njim je ponudila piti i pili su iz jednoga vrča. Plo sam i ja i još jedan seljak. Neznam koliko je bilo vina u vrču. Drugog vina njma nisam ponudio. *Nisam opazio u njih nikakve promjene radi pica. Govorili su kako no govore ni pošto pijani.*

Dr. Boccalari odustaje od preslušanja svjedoka Rajka.

Marko Kontušić. Bio sam sa župnikom od dva sata pos. p. do dva sata do tza ponoći a sa Velnićem do jednog izapnoćki. Kod mene u Majčićih izplli smo dva litra u četiri. Pili smo kod svih preslušanih svjedokah. Dali su pili i kod Ljubić neznam jer nisam bio ondje. Koliko su popili tužitelji nemogu kazati, jer se je pilo iz vrčeva. Oni nisu bili ni *napiti ni podnapiti.* Ja sam se malko nakitio izpiv o 12 sati o ponoći kod Velnić dvie šallice.

Na razkrižju puta župnik se povolto na zeleni kup zemlja a ja sam sjeo. Onako smo čekali kapelana, koj je išao u jednu kuću po svojo ključ. U kapelanovoj kući

oni nisu pili, premda su bili žedni jer su imali sutra misli.

Obašli smo sela: Majčice Funete, Pavliće, Grondlice, Voritce, Rajka, Dragozete i Pornjan. Predsjednik čita obavijest od puljskog kotarskog kapetanata i od porčke biskuplje o Semelčiću i Velniću. U njih se rišu ova dvojica kao razborite, triezne i čudoredne nipošto pliu podane osoba. Njihovom ponašanju, da nema prigovora.

Ovim je dovršen dokazni dio razprave u poslu Velnićem i Semelčićem. Predsjednik prelazi na tužbu Mikličevu.

Dr. Glezer izjavlja, da Dr. M. Tamaro preuzimlje na sebe svjo odgovornost za članak, kojim se g. Miklič držl uvrijedje. *nim. »Istrija« se tiska u 600 iztisakah a razširena je po Istri, po pograničnih pokrajinah a nešto i u inozemstvu.* Dr. Tamaro je neporočan, otac obitelji i bez imatka.

Dr. Stančić pita, da se prisutnomu tužitelju Miklič dopusti da sudjeluje kod razprave.

Dr. Glezer se tomu protivli jer je sudjelovanje tužiteljevo suviše kad ima svoga zastupnika.

Sud pristane na pitanje Dr. Stančića i dozvolj g. Miklič, da sudjeluje.

Prvi preslušani svjedok je lovranski župnik Dragovina, rodom iz Pazina. Na predsjednikov upit kaže da živi u miru sa g. Mikličem, ako se izključe nekoji osobni prepri. Mikliča je u gradu od gopode zto vidjao all puk ga ima rado.

Dr. Stančić se protivli zaprisegnuću ovoga svjedoka, koj se u više zgodah pokazao očitim neprijateljom tužiteljevim.

Dr. Glezer moli, da se odbaal predlog Dr. Stančića jer je neopnovan.

Sud pristupi svjedoka k prisegi jer, neprijateljstvo je zapraka samo onda, kada se odnesi na tuženika a ne na tužitelja.

Dragovina: Nisam vidlo tužitelja dne 27 lipnja, jer me onaj dan nije bilo u Lovranu, Sloga nemogu kazati, da li je bio pijan. Buduć nije bilo mene u gradu, pozvali su njega da krsti jedno die. Prišao imona je knjigu toll nepristojno nađrčeno, da sam radi časti svoja orkvo morao stignuti onaj list, to ga ovdje predajem si. Suda, nek se i on uvjeri, da je plesmo nečitljivo. (kako komu). Čuo sam od primanje Trulčke, da se je Mikliča porločkao sa zvonarom i da je tvrdo, da je u tintarnici kava a ne crnilo.

Sitedeđe nđjelje imao je misliti veliku misu, pa mi je pleao, da on neđe misli i ja mislim, da ga je stoga biskuplja premjestila u Bredč. *)

Mikliča opaza, da kad je ono pleao bilo je već prilično tamno i njo bilo svlede u sakristiji.

Marija Trdić, primalja (babica) u Lovranu: Dne 27 lipnja donela sam u crkvu jedno die na krst. Poslala sam zvati župnika i kad se vratilo bez njega rekoh da idu po kapelana. Nje mnogo postajalo i dodje g. Mikliča to mi pokrsti die. Obavio je sve u potpunom redu. *Ja nisam opazila, da bi on bio ikoliko pijan niti sam čula, da je pitao jeli izmolio neki molitvu, već je samo pitao, dali smo možda već kod kuće ono die iz ružice pokrstili.* Nisam ga vidjela gdje piao, nit sam čula, da je rekao da je u tintarnici kava a ne crnilo. *Ja nisam rekla župniku, da je Miklič tvrdio, da u tintarnici ima kave.*

Dragovina, prizvan neda se i kaže opet, da mu je to babica rekla.

M. Terdić: Ja so hogne nespominjem, da bi vam to bila kada rekla.

Josip Kalodira, iz Raba, nastanjem u Lovranu, starno od 70 godinah, zvonar: Onaj dan pozvala me je babica, da njoj idem po župnika, jer ima jedno die za krst. Nenašavši župnika poslala me po kapelana g. Mikliča. Našao sam ga u g. Stigličevoj gostionici, gdje pivo pije. Išli smo zajedno u crkvu. Pokrstio je die i *odavio sve u redu* kako po običaju. Kad je Miklič išao u sakrestiju i umočio pero u tintarnicu rekao je, da je crnilo gusto kako i kava, i ljutio se na župnika, koji ne obskrbljuje crkvu crnilom, te mora više puta on sam u crkvu svoga crnila donosati. Nisam vidlo kako je plesao, jer sam bio drugim poslom zadržan. Bilo

*) Ovaj svjedok bio je umolio predsjednika da ga izprica i da mu dopusti kod kuće ostati, ipak, došao je.

je još prilično svjetlo. *Kapelan je bio veseli ali ne od pida.*

Mato Jolečić pomorski kapetan iz Ikc: Sjedio sam 27 lipnja u jednoj krčmi u Iki kad su iz Voloskoga došla dva voza. U jednom je bio Miklič. Čuo sam, gdje netko kaže da su popovi pijani. Mikliča je došao gore u krčmu za drugim. Približiv mi se i poteptav me po ramenu, reče mi: ja vam hoću dobra kao prijatelju. Za tim je Miklič sjeo sa svojim za etol. Vidlo sam nositi *više litarak vina, ali neznam koliko. On je bio bijla malko pripiti i svi su prisutni govorili, da je pijan.* Za njegovim se je stolom buđilo i govorilo nepristojnih riečih. Pa se je pripoviedalo da je Miklič bijvao.

Mikliča nije u Lovranu dobro vidjen jer je spletak. Ja sam bilo *š njim prijatelj dok nije postao smutljivcem.*

Gaudenc Cupar: Podalje od Lovrana sreo sam dva voza a u jednom Mikliču. *On se gjeovao derao.* Odsjeli su svi u Stigličevu gostionicu. Ulsak, što ga je on na mene uđino, bio je vrlo loš. Ja sam mislio, da je *tu išo sli pijan.* Onog dana nisam višo vidlo Mikliču. *Govorilo se, da je bijvao. Neznam da li je bio veselo sa gojeda ili sa pida.* Neznam, što su pjevali, samo sam čuo vikati: *Živio!*

Viktor Letta: Bio sam zajedno sa Cuparom izvan Lovrana, kad smo vidjeli, gdje dolaze dva voza. Prošli su mimo nas višuo *»živio«* i držeć klobuka u ruci. Bili su nakidani. Mikličevo ponašanje me se jo zio dojmilo. Rekao sam Cuparu: to mi se gadi, ajmo da. Oni su odajoli u Stigličevu gostionicu.

Mikliča njo dobro vidjen radi njegovih spletakrija.

Dr. Stančić. Jedan od ove trojice ili župnik Dragovina morao je priboditi onu vjest »Istriji«. Ja molim, da jh se upita, nijoli možda tko od njih i svezi sa onom viedo.

Dr. Glezer: Ja se tomu pitanju protivim jer je Dr. Tamaro, kao odgovorni urednik, preuzeo svjo odgovornost na sebe. Dr. Stančić: Ne mislim još koga tužiti, ali želio bilh to znati, da pobijam vjerodostojnost ovih svjedokah, koji bi u tom slušaju svjedočili u svojoj stvari.

Sud odbi zahtjev Dr. Stančića.

Ivan Rubinić, krčmar u Medveji. Dolazao sa Voloske dostigao me je putem jedan voz i ja sam mollo da me uzmu napj. Uzei su me. Na njem bio i kapelan Miklič. *Ja nisam opazio da bi bio pijan, nit se je on ponitao kao pijan čovjek. On nije pjevao.* Dospjev u Medveju, ja sam sišao s voza i ponulio sam jlm vina. *Mikliča nije htio piti i ostao je na vozu. Ja nisam čuo pripoviedati, da je on gdje bijvao.*

Marija Rubinić: Vidjela sam doći u Medveju voz u kojem je bio moj muž. Kapelana Mikliča nisam vidla *nit sam čula onda ili poslije govoriti, da je bio pijan i da je bijvao.*

Gašpar Rubinić: Nisam vidlo ovog dana Mikliču. *Frano Čah* mi je pripoviedao, da je moj brat Ivo sproveo Mikliču pljuna kući. Pitao sam brata, da li je to istina, a on mi je odgovorio, da je to laž.

Marija Malnarčić: Nisam vidla nikad kapelana Mikliču pljuna.

Poslje nekog vremena je netko govorilo da je onog dana bio pljan.

U 2 sata pos. p. predsjednik digne sjednicu i odgoli ju do 5^h, pos. p.

Izn pet sati i pō predsjednik otvori sjednicu.

Santo Petričić: Ja sam kumovao, pri krštenju *ali nit nisam čuo, da bi Mikliča pitao jeli dopust izmolio istu molitvu; nit sam opazio, da bi mu dah zadržao po vinu; niti sam opazio, da bi bio napit ili podnapit.* Tužio es, da, da u tintarnici nema crnila, ali nije rekno, da je kava u njoj. U sakristiji *bilo je sejeito kao sada (6 sati prošlo) ondje.*

Tonka Stepančić: Svjedoci kako i Petričić da najme Mikliča nije bio pljan i dodaje, da je nekomu zadržao dah po vinu, ali da nezna komu.

Dr. Stančić predlaže, da se izpita tužitelj ob onom što je o njemu nepovoljno rečeno.

Dr. Glezer protivli se tomu predlogu: Mogno bi tužitelj izvnuti stvar buduć je čuo sve svjedoke.

Dr. Stančić: Porotnici moći će ocleniti rieči tužiteljeva kako njim se bude litjelo. Opetuje svojo predlog.

Sud odbi predlog Dr. Stančića a razloga što je g. Miklič prisustvovao prelušanju svih svjedokah, što je predlog prekasno stavljen i što je stvar već dosta razjašnjana.

Pročitano su obavijesti o g. Miklič im voloskoga i pazinskoga kapetanata.

Onaj prvi veli, da Mikliča nije podan plću a da njegovom čudorednom ponašanju nema prigovora, samo njegova nemirna čud mu je višeput uzrokoo kakovog neugodnosti.

Drugdje glasi obavjest iz Pazina. Ona veli, da je Mikliča na glasu silovita čovjeka lahk na izgrede, podan plću i da do kasna u noći sjedi po krčmah. *)

Kad bjhaju pročitana pitanja, što su se imala porotnikom čati, Dr. Stančić predložil, da se u jednom stavi izmilišljeni ili izopačeni mjesto izmilišljeni i izopačeni pa da se za Semelčića i Velnić postavu posebna pitanja, i da se dodaje još jedno dopuniteho pitanje, da se najme pita jeli tuženik dokazao što je pisao?

Sud odbaal druga dva predloga a primli prvi. (Stiči.)

DOPISI.

Izpod Učke, mjeseca oktobra.

Pišem ti dična »N. Sloga« nekoje tužaljke u nadi, da će koga dirnuti ili osvjetliti jer nam je teško, u zlu dobro čekajudim.

Ponajprije obradam se na vas braćo Istrijani! Hrvati! vrudom molbom, da se već jednom otkresete toga driemeža, toga vjeđnoga ana, koji nas ubija duševno i tjelesno; obazrite se i slušajte one poštonjake vaše koji vam često na plećih kucaju i opominju, da je kasno doba, da valja skočiti na mladjahne noge pa otrvati neprijateljski pogubni jaram.

Koliko nas je ovuda bolela grđa naš donešana u porčkoj lažtorbi a pisana od lovranske jedne ništarja, kojoj je ern obrazina kao kotao, nemožete si potmilgiti. Crna ta vjest raznesla se kao blesak a jao si ga piskaru, da ga narod u prvi mah prepozna. Prosta laž, da je naš bivši kapelan g. Miklič pijan bio, svieat izgubio pljan diele kratko itd. itd., tako je ogorčala sve one, koji rečenoga — od već trieznoga gospodina poznaju — da bi bili plesa, da njim je poznat, na komade razneal.

Što je plemenito, što je poštono i dobro to baba Istra i njezini suradnici grđe, psuju i ruže, dočim njim je, ono čega so pošton čovjek plaši, lipo dobro i poćudno. G. Mikliča, koji je uzoran svećenik, dobar patriota, dakako hrvatski, nije počudan Istriji niti njezinim pripisanim lovranskim, dočim njim je g. župnik Dragovina, komu se javno u novinah reklo, da je kukavica, da je ništarja itd. abuoen a bravo prete. Usled toga moramo zaključiti, da su babin lovranski prijatelji onako plemeniti i poštoni kao i g. Dragovina jer veli našim poslovcia: *»pokuži mi druga, da li kačem lko si, a na takovih prijateljih čestitamo »Istriji« i njezinoj djeđovskoj kulturi.*

Neka izadje i najprostiji čovjek na polje ili u dubravu pa neka se obazre na male ptice, te da uvidili, da se svaka svomu jatu druži a medju ljud, timi razumnimi stvorovi nabiva tako! Koliko imade našeg jezika ljudih u Istri, koji su prešli u protivnički tor, da tamo se našim najvećimi protivnici rade na zator i propast našeg roda i jezika; poznato je pako, da je Poturica gori od Turčina a usled toga su i hrvatskog roda izdajice u Istri blesaji i strastveniji naši dušmani nego li isti Talijani. Sličnih biegunacah imademo žalihože i u ovih poštončeskkih stranah, koji ruže i napadaju na sve što bi njim — da su značajni i poštoni — najmilije moralo biti. Te kukavice stnje zaboravljaju, da je najvećih grieh pred Bogom i ljudmi izdajstvo svoga roda. Tu pjeva naš pjesnik prekasno al ujedno strašno, da je oprošteno svakom grešniku, istomu razbojniku i ubojici *ali samo nije izdajici.*

*) Ova obavjest poslana je kad nja bilo u Pazinu kot. kap. Manzana. On joj niče otčinčava a niče joj ga i taljak. Podpisan je neki barun Handel, golobrado momče.

Blaginjač: Cetinid Antua, medicinar Knjižničar: Završčen Ljudević, medicinar

Revisori: Arneri Blaž i Feri Franjo medicinari. Uz vrlo čednu knjižnicu, u dosta lošem materijalnom stanju, preporučuje se »Hrvatska« rodoljubom hrvatskim, da ju bude knjigami, budu noveom potpomoci blagovolje.

Gradaac, 23 listopada 1889.

Za Odbor Marinković, predsjednik.

† Mirko Cernadak. Dne 23. listopada, umre u Zagrebu umirovljeni c. k. major g. M. Cernadak nakon duljeg i teškoj bolesti. Kao pravi Hrvat i vjčan sin svoga naroda podupirao je svakom prilikom narodnu poduzetost. On bijaše članom utemeljiteljom »Matice hrvatske«, članom arheološkog i svetojeronimskog društva, članom bratovština hrvatskih ljudi u Istri i našim mnogoljetnim predplatnikom. Prem vojnik od malih nogu, znao je on krasno spojiti dužnost napram svomu knjigu i svojoj hrvatskoj domovini. Pokojnika oplakuje roditelji i svaki koji se jednom s njim upoznao.

Plomenitoj duši bila lahka zemljica i Financijalna straža. Tužni nam se prijetilo iz lica, da financijalna straža ne dovođa narodu u lik na most nego kad se to vjoli hoda, Nadalje, da ista lovi narod, koji po svojem poslu mirno cestom prolazi. Neznamo, koliko je na tom istinu nu upozorujemo ovim red predpostavljamo financijalnu oblat, da pripazi net se zakonu vrši a gajo je taj prostrog, nok ga podržavaju organi što blaže izvede, jer je narod ogoren na tamošnjoj financijalnoj straži, na čijem glavu dođe iz Zagreba, koji nebi strah na dat bill a narodu bi mogli mnogo škoditi.

† Jan Stanislav Skrečevsky utemeljitelj i urednik »Pokroka«, satim političkih beskih i njemačkih novina: Politiki, Epohce, Brousek, Slovanske Listy, Tribuna i Parlamentar, novinar izvanrednog darovit, poduzetan i energičan, umro je dne 14. pr. m. u Beču u 53. godini života. U njemu je izgubila vladina i lica zvana konservativna stranka u Austriji najbolju silu na novinarskom poprištu. Vječni mu pokoj!

Utrkivanje za okladu. U se poludnja doba u Rusiji među ženskim apolom veoma u modi. U Moskvi u pr. pripravljaju skoro dnevno ženska utrki vanje, kamo dolaze mnogi gledatelji i koji se digne veliki svota novca. Utrkivanje se tečije. Pri natkivanju sudjeluju plamčice, gradjanke i svjetljinje. Kod posljednjeg utrki vanje u »Bremi« čiste odneta se pobijdu noka seljkinja, koja provali 7 verat (1 milju) puta u pol sata. S njom se natkivahu za okladu tri plamčinke u muškarskoj odjeći, od kojih se dvia radi silnog napora omanevilešice; našto je redarstvo naložilo, da nima biti u buduću olij (daljina) natkivanju odaljeniji od 8 verat.

Što stoji izdavanje volkog časopisa u Americi? Englozi dnevniki (takani u Novom Yorku treotno n. pr. New York Sun) imade najmanju deset urednika za uvodno štanka i za pomoćje vlasti. 5-6 od njih mora biti sposobni pisati o svakom predmetu, prednja imade obično svak svojom opredeljen predmet ili slotozkrat. Novinar, koji je kasnu takmo do 150 dolara zauze, dobiva plaću na dan od 150 dolara. Zato je glavni urednik i do 300 dolara. Ktomu imade dva vrst izvjestitelja: redoviti štanka kojeg članovi zaslužu na dan 20-30 dolara, i koji sakupljaju navadno svakodnevno novosti te moraju uvijek pripraviti stati, da s njih komo izvan grada ili pokrivanje pošalje. Ka ovim se družo izvanredni izvjestitelji, kojih imade veoma mnogo; ovi pišu bez naloga i neodvratno od redakcije te dobivaju plaću za ono što napišu i što bude tiskan. Međuovim imade jih, koji zaslužu na dan od 75 dolara. Prilobitno ka svim ovim još mnoštvo izvanjskih dopisnika, redoviti li izvanredni; prvih imado svaki veći novyorsk štanka na pr. u Washingtonu i u svih većih američkih i evropskih gradskih mokoliko. Trebaš čest teliko, treba nam usreditno na dan 4-500 dolara. Računajmo ktomu telegrame iz Evrope na 500-1000 dolara na dan; tisk časopisa 1000-2000 dolara; uprava časopisa isto teliko. Citav posao (osim papiraj) stoji oko takvog časopisa na dan oko 8000 dolara, ili na godinu 400.000 dolara!

Legnengegethelenebke. Ova ljubezna magjarska rleš čitala se pred nekoliko čedanah po svih uglovih grada Rieke. Tim demonstrirali su Riežani proti nastojanju ugarske vlada, da magjarski jezik uvede u tamošnju državnu gimnaziju. Navedena rleš ima po mnazju demonstranta služiti strašnom. Riečan, koji bi se odlučio učiti magjarski. Dosjetka ljudi silno magjare, koji se nezahvalnim Riečanom groze, da će njegije drugdje tražiti more za magjarsku lojpr - Truvačka komora rieška zahlevala je, ima tomu mjesec danah od prilike, da se kol pošte, telegrafskog, ureda i carinane uvodu čisto talijanski blanketi.

Mahnita majka. U selu Vitru, u franczkom departamentu Pas de Calais, bila je žena, o kojoj saia pivošmo, lanjske godine zadavila jedno svoje dleto, na što pregledana od jeznika, poslana bude kao ljudjakinja u bolnicu za umobolne. Za nekoliko mjeseci pustila ju, a ona se povratila i roditelji i mlavošice osohlom ljubaviju i njegov svoje troje djece, od kojih bijaše jedno staro tri, drugo sedam, a treće devet godinah. Prošloga tjedna uzme sve troje sa sobom na polje, gdje se naplo razjestrivši, povede djeću do bližnje ohalo potoka. Videći, da je vola dosta plitka, te bi se dječa lahko mogla spustiti, uroni silom dleto za dletoletom vlastitim rukami u vodu i utopi ih.

Molimo da se izpravi. Uposljednim broju našeg lista, gdje je govor o običajnih izborih u Poreču, ima biti o pokrajinskih izborih u obćini Poreč.

NEUKA NAUKA.

Za ustnice (plešnje). Mnogim puca koža na ustnicah vrlo lako, a mnogim usled čestog pucanja izkvarila jim je ustne. — Za muškide još kako tako, al za krasni spol gotovo zlo. Ima pamet, koju rabe napredni narodi, a koja stranom priče, da razpuca koža od ustnab, a stranom zaključuje brazgotine starih pukotinah, i daje jim onu gladkost i laštinu, koje se tražo od savršenih ustnab. Evo kako se ta pomast pravi: Na 1/2 kilogram žuta voska uzme se 1/4 kg. sula, 1/4 kg. hajamova ulja i 1/4 govadjeg mozga. Sve ovo prokuhu skupa na ruskoj kupelji pa prođisti, a onda pomoću kog pomirisanog ulja omirisat. Ovom pomašću mažu se ustne svakog jutra, a ovsutualno, kad je potreba.

Da kokoši i preko zime nesu. Znamo svi, da kad trebujaju najviše jajah kokoše nesu najmanje, i zimi po gotovu ništa. Neki razhortilji poradogojel stali su pokušavati, nebi našli načln, da kokoši nesu i preko zime. — I sbljili, opazili su: ako se kokoši hrane sa tustim stvar, onda nesu i zimi. S toga jim zimi priredjivaju hranu iz mekinja ili zrnja, sa meanim odpuđim od kuhinje, pa sve začinjeno svinjskom masti. Kokoše jedu ovakovu hranu rado i nosu jaja, a pri tom ostaju vavjek dobro ugojena. B. Z. L.

Poraba soli u staji. Obično se marvi (kojnog, govodom ovcam itd.) soli krma, što nije za proporcijal nego se daje blagu sol iznati. Niti valja blagu u vodu sol medati jer se živinče takove vodi napje a ipak neugaj žedja. Ujedno se preporuča, da nevalja živinča odviše na sol priučiti jer je premnogog soli u vodi gotov otrov; Tko neima marvinke soli najbolje je soliti blagu običnom kuhlnskom soli. Premda nije laština polovica starih gospodaričab, da naimo daje svaka funta soli (untu masla, ipak je dokazano, da sol ako se mješa noprokorači — djaluje veoma korlstono na marvu.

Ogroman krompir. Čitano u beskih novinah da je g. Umlauf u Rudolersdorfu (Česka) izkopao krompir koji važi dvie i pol funta, silnih krompirah da imado njotos u tamošnjih krajovih i višo.

Sjajurni lik proti ljeznobi, piše englozi časopis »Standard« da je pronasao član francuske akademije znanostih g. Bouley. Taj se sastoji u sledećom. Najprije ispre se rana čistom vodom, zatim se dobro nemaže i tano šošnjom na prah stučenim. Osim toga uzimlje ranjoni 8-9 danah hranu jedino čusijom pripravljenu a za napltek vari se čusan u vodi i taj odvar se pije.

Jeli jaje friško pita svaki koji jaja kupuje a luda bi bio, koji bi uvijek na jestan odgovor povjercovao. Ako nas već prodavatelj kad što provatari a mi se bavajmo, da si starim jajinom želudno vopkvarimo. Lupina od jajeta je šupljikava i čim je jaje starije tim više izlupat vodu iz njega kroz to šupljino a ujedno pada žutanac (žutnjak) na dno. To se dade opaziti ako priklješ polovicu jajeta rukom pa ga tako napram svjetlu promatraš.

Hođaš li razpoznati koliko je jaje staro a ti se drž ti ovog naputka. Rastopl u litri vode 127 gramah domaće soli a unutra turi jaje. Ako je jajetu 1. dan tad pada na dno, je, li mu dva dana, ostaje više dne; ako imade, više od 5 danah, tad pliva; čim je starije tim više provrtuje lupina iznad vode.

Najveći trg na guazje je kod Berlina u predgrađu Rumeleburgu. Na trg dovaže se danomice 40 vagonah gusakah i patakah. Uzmeo li, da stoji u jednom vagonu 1500 komadah, tad se dovaže danomice 60.000 komadah, na čedan pako 860.000 komadah gusakah i patakah. Iz Rumeleburga šalje se ta perad po cijeloj Njemačkoj, Belgiji, Francuzkoj, Englezkoj, Švicarskoj itd. U cijelosti dostigao broj gusakah na rumeleburaskom trgu do 20 miliona komadah.

Mišice i štakore ništo u Americi vapnenim mlekom (raspušćenim vapnom u vodi) komu se doda razmjerno veliki dio modre skalice (zelanoga vitriola). Tom tekutinom taru mažu se zidovi. U luknji gdje se sakrivaju te životinja naspilje se tučene zelene skalice. Uspjeh — kažu — da je izvrstan jer da se ta gamad brzo izseli ili poćrkna.

Književne viesti.

Radi uzok prozatora našeg lista, moradomo dugo izposliti rubriku »Književne viesti«, koju čemo o isle tođnje puniti.

Sledeće knjige primilemo (što od nakladateljah što od samih pisacah) u poslednje vrijeme to je našim čitateljem što toplije preporučamo:

Deželić Valimir, Miklošič i Hrvati. Odgovor gosp. Matiji Murku, predsjedniku akad. družva »Slovenija« u Beču. U Zagrebu knjižotekarna i litografija C. Albrechta 1889. Ciena 15 nv.

Krščić Mijo: Mladi trgovac. Praktična uputa za jednostavno vođenje prometnih knjiga, trgovačko doplivanje i mjenične poslove. Napisa... Nagradjeno od »Matice Hrvatske« iz zaklade grofa Ivana Nep. Draskovića za godinu 1893. U Zagrebu 1893. Vlasitlom nakladnom piscu. Tiskao C. Albrechta u Zagrebu. Ciena 1 for. 50 nv.

Nemančić Davorin: Čakavskih - kroatlsche Studien (Čakavsko hrvatske studije) prošampapano iz sjediničkih izvještaja carske akademije bečke sv. 104 dio 1.

Hrvatske biblioteka br. 18, koji sadržaje pripovlat: Pavuo i Virginija od Bernardina, St. Piera-a prevuo L. B. Dobiva se u akademskoj knjižari E. Hartmana u Zagrebu. Ciena 15 nv.

Lesage A. R. Spode Gil Blas Santillanskoga prevuo Ivan Široka. Knjige V. Siskak. Tiskao i naklada Milana Kerčića. Ciena 15 nv.

Uzročna biblioteka avstrijske IV. Partije. Napisa Fernan Čabalara prevao Fran S. Arčić Riečanin. Zagreb Naklada »Hrv. knjižara« G. Grünhuta. Ciena 12 nv.

August Harambašić. Slobodarka (pjesme) Zagreb, Naklada hrv. knjižara G. Grünhuta 1893. Ciena 1 for.

»Zvonimir«. Hrvatski ilustrovani koledar za prastupnu god. 1894. Naklada Lav. Hartmana (Kugli i Deutch) u Zagrebu 1893. Ciena 60 nv.

Mladi Hercegovac ili koledar hercegovskih. Novi i stari za prastupnu godinu 1894 (godina 12). U Mostaru, Tiskom Don Franje Milčevića. Ciena 20 nv.

Miklošič Josip. Prva pjesma. Božidlenac, U Zagrebu. U komisijski antikvare Ivančić i Strmečki. 1893.

Terapija ili mala milovanica. Djelo o čudorednom uzgoju. Hrvatski mladeži s talijanskoga jezika prevao Narelis Damin, Sa slikom, Karlon 60 nv. U Zagrebu. Naklada knjižara Muđnjaka i Šunrlibona 1893.

Turgenjev Ie. Rudin. Roman ruski od Turg. (preložil M. Malovrh.) Preloženo iz »Edino« i. U Trstu Tisk novu tiskarno pod vod. F. Huala, založilo uradništvo »Edino« i. 1893.

Gjurkovič Dr. Viktor. Zdravoslovje djeta. I. dio. O hrani djeta u prvj godini, U Zagrebu. Naklada knjižara Muđnjak i Šunrlibona 1884.

Blanketi P. L. O uporabi dropa i drugih vinskih sastotaka. U Zadru, Brzotiskom, »Nardnoga lista«, 1893.

Bratovščina hrv. ljudi u Istri.

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes Vjekoslav Sinčić, Kazimir Mandić, Svetkoto Bateštin, Ante Mečar, Aug. Rajčić, Petar Buturić, Svećenik, M. Grosman, Dr. Eug. Slađović, Gjuro Milešić, Sakupljeno u Tratu, Dr. Ante Starčević, Silvij Bičanić, M. Mandić, Petar Flago, Josip Vlah, Dr. Antun Duklić, Jakov Lužnić, Hrv. Čitavnica u Kastvu, N. N. u veselom društvu, Tratu.

Dopisnica uredništva: G. P. Blažić Orlić. Mi vam šaljemo redovito list. Krvinja je jedino na poštab. Kako je sa poštabi kod Vas, čitajte u »Nar. Listu«, a da nije niti kod nas bolje, netreba ni dvojit. Mi se tužimo redovito u svakom broju na te božje pošte ali reć bi, da nam je uzaludan sav trud. U koliko možemo, šaljemo vam opet brojeve kojih niste primili. G. I. H. w. L. V. nam dugujete prebplatu za 3. godine t. j. for. 6. G. A. J. Petrovaradin. Primismo predplatu za g. J. S. u A. Poštarnia za tamo je za sada 1 for. a po novoj godini biti će više jer se čvrsto nadamo, da će se davna želja naša i naših čitateljah oživotvoriti. Srdčan pozdrav.

G. J. O. Poreč. Do konca godine hoće se 40 novč.

G. S. P. Sarajeva. Primili smo 1 for. iz G.

G. F. G. M. Ona pometiža nastala za oduetnosti urednika. Izpričala. nas. Živili.

Gospodja Andrijana Perić rođ. Fioranti iz Vodnjana, supruga g. Matije Perića ravnatelja pošte u Zminju i vrlo rodoljubva preminu nakon dulje bolesti dne 2 t. m. u 59 god. svoje dobe. Ostavila je rastuženog si supruga i dvoje izvrstno odgojene djece. Lahka joj zemljica!

Advertisement for Petar Podgornik, a warehouse for various goods. Text: 'Skladište svakovrstnih čavlah i čavilaha za živinu, poslate podkove i drugu ručne železnice, Petar Podgornik, u Sežani. preporuča se svim trgovcem u gradovih i na selu za mnogobrojnu naručbu te obećuje, da će poslužiti robu prve vrsti po najnižoj cieni. Na zahtjev poslaže oionik. 3-1'

Advertisement for Petar Skarel, a tailor. Text: 'Prosta i fina roba! PETAR SKAREL krojač u Sv. Mateju kod Kastva preporuča P. m. obćinaju u okolici svoju prodaju muške robe na metar i uživeno. Odjeća iz crnog tuskina... 23 for. - nvc. Odjeća iz šofe... 13-23 - - - Hlače iz modroga platna... 1 * 50 Osim toga ima robe avke vrsti. Ako odjeća nestoji dobro, prima ju natrag bez prigovora. Prosta i fina roba!

Advertisement for Cviet proti trzanju. Text: 'Bez ove obrambene znamke, zakonom štvene, im ade se taj lek po dr. Mallcu smatrati kano podelian. Cviet proti trzanju. po dr. Mallcu. je odlučno najbolji lek proti kostobolji i reumatizmu, trzanju po udih, bolesti u križu i živilih, oteklj, utrudnill umod itd.; ako se rabi i kratko vrijeme prestane povetava trzanje, što dokazuje množina zahvalnica. Traži se samo čest (Obramb. znamka) proti trzanju so dr. Mallicus prilozeno 2 kamanje; t. staklenica 50 wč.

Advertisement for Zahvala. Text: 'Zahvala. Gospodinu J. pl. Trnkoczyju, liekaru u Ljubljani. Moja je majka od kostobolje na nogi silno trpila i razne domaće lekove bezučejno rabila. Pošto se jo pako bolest što dalje sve većma pogoršavala a ona nije kroz više danah više na nogu stali mogla, ejoj se na Vaš dr. Mallicev kostoboljni lek za 30 nev. te si ga odmah naručim. I u istinu imao je čudoviti uspjeh da se je majka nakom što se je kratko vrijeme upotrebljavala povue težilki bolih otečobolje. Duzina osvjeđenjem primam dakle dr. Mallicev kostoboljni svet kano izvrstan lek to ga ostaknu holestniku u ošćnoj bolesti preporučam. Vašoj blagorodnosti izričam pako najrdarčinju hvala; svim štovanjem.

Advertisement for Planinski bilinski sirop kranjski. Text: 'Planinski bilinski sirop kranjski, izvistan proti kašlju, hripavici, vrtaboli, prenoj i plućnoj bolesti; i staklenica 50 nv. Koristilji nego li svi u trgovini se nalazeći siropi.

Advertisement for Krv čisteače kruglice o. kr. priv. Text: 'Krv čisteače kruglice o. kr. priv., nobi smjelo unijednom gospodarstvu manjkat; ona su već tisuć puta pomozale kad je čovjek zatvoren, kod glavobolje, kad su utrudnula udia, pokvarno želućak, kod jetrnih i bubrenih bolesti; u žučnih, u 21. novč. jedan zamatok sa 6 štakulnih for. 6 nvč. Razaslije se samo jedan zamatok.

Advertisement for Gori navedene specialitete. Text: 'Gori navedene specialitete, koje su mnogoljetnim iskustvom kano sasbita uspješne priznate, imade uvijek listu u zalogi i raspoloživa odmah poštariskim pouzajem. liekarna Jul. pl. Trnkoczy-ja „pri samorogu“ u Ljubljani. Mestni trg. br. 4.